CHRISTIANITAS

„Nový spoločenský konzervativizmus“ alebo kto vedie antigenderovú kontrarevolúciu v USA?, 2. časť

Agnieszka Stelmachová

25. júna 2022 ✣ ***Spoločnosť*** ✣ ***Gender, LGBT, Revolúcia a kontrarevolúcia, Transgenderizmus***

predchádzajúca časť:
„Nový spoločenský konzervativizmus“ alebo kto vedie antigenderovú kontrarevolúciu v USA?, 1. časť

Protest LGBT komunity proti D. Trumpovi

zdroj: flickr.com / Ted Eytan

Gender móda

Ako vyplýva z prieskumu Gallupovho inštitútu, je istým druhom módy, keď sa mladí ľudia identifikujú ako lesby, tzv. homosexuáli, bisexuáli alebo „trans“.

V roku 2021 sa Gallupov inštitút opýtal viac ako 12 000 dospelých Američanov na ich pohlavie. 7,1 % respondentov uviedlo, že sa považujú za členov „LGBT komunity“, 86,3 % uviedlo, že sú heterosexuáli a 6,6 % sa k svojej sexualite nevyjadrilo.

Gallupov inštitút uviedol, že medzi dospelými z generácie Z, teda tými, ktorí sa narodili v rokoch 1997 až 2003, sa každý piaty človek označil za LGBT. Medzi „mileniálmi“, ktorí sa narodili v rokoch 1981 až 1996, to uviedol každý desiaty. V generácii X z rokov 1965 až 1980 sa za LGBT označilo 4,5 % ľudí, rovnako ako v generácii *baby boom* narodenej v rokoch 1946 až 1964 – 2,6 %. Zatiaľ čo medzi staršou generáciou sa 92,2 % respondentov považovalo za heterosexuálov, medzi generáciou Z je už len 75,7 % respondentov, ktorí sa považujú za heterosexuálov.

Za posledných päť rokov sa dramaticky zvýšila miera identifikácie mladých ľudí s LGBT subkultúrou. Na túto zvláštnu módu upozornil okrem iných aj Dr. Rick Fitzgibbons, riaditeľ psychiatrického centra neďaleko Filadelfie. Apeloval na politikov, školy, lekárov a právnikov, aby nezavádzali deti o ich „rodovej identite“ a aby im neodporúčali operácie na „zmenu pohlavia“. Upozornil, že falošné presvedčenie o sexualite ničí psychiku a spôsobuje mnohé poruchy, ktoré často končia pokusmi o samovraždu.

Podľa dr. Fitzgibbonsa za nárast porúch rodovej identity medzi mladými ľuďmi môže v školách propagovaná gender teória, podľa ktorej človek nemôže byť obmedzený biologickým pohlavím, ale má byť tým, kým sa cíti alebo kým chce byť.

Ron DeSantis

zdroj: wikimedia commons (flickr.com / Matt Johnson)

Odpor rodičov, akademickej obce a politikov

Niektorí americkí rodičia so znepokojením sledovali tieto javy a čoraz smelšie šírenie gender propagandy v školách a začali biť na poplach. K tomu pribudol odpor voči cenzúre na univerzitách, úradoch, školách, v médiách a vo verejnom priestore, kde je zakázané hovoriť negatívne o patologickom správaní sexuálnych menšín (*woke culture* a *cancel culture*). Tieto a ďalšie javy spolu s túžbou republikánov získať späť Ameriku a vytrhnúť ju z rúk demokratov, viedli ku kontrarevolúcii. Premietli sa do stoviek návrhov zákonov, ktoré sa stavali proti šíreniu gender ideológie v jednotlivých štátoch.

Florida sa stala iniciátorom zákona „Don't Say Gay" a inšpirovala ohromujúcu vlnu republikánskej legislatívy v ďalších štátoch, v ktorých tiež dominujú demokrati, a pritiahla na svoju stranu niektorých progresívnych zákonodarcov.

Floridský návrh zákona uvádza, že „*žiadna súkromná alebo neverejná škola či program na úrovni základných škôl (...) nesmie propagovať, nútiť alebo podporovať diskusiu o sexuálnej orientácii alebo rodovej identite v triede*".

Návrh zákona v Louisiane zakazuje „*učiteľom a iným osobám diskutovať so žiakmi o ich sexuálnej orientácii alebo rodovej identite*" od materskej školy až po 12. ročník. V Kansase sú prísne tresty za zobrazovanie grafických materiálov o homosexualite. V štáte Indiana je potrebný súhlas rodičov, aby sa študent mladší ako 18 rokov mohol zúčastniť „*akéhokoľvek vyučovania o ľudskej sexualite*".

Návrh zákona, ktorý predložili republikáni v Tennessee, by zakazoval akékoľvek učebné materiály, ktoré „*propagujú, normalizujú, podporujú alebo sa zaoberajú lesbickými, homosexuálnymi, bisexuálnymi alebo transrodovými otázkami alebo životným štýlom*".

V Arizone sa pozornosť sústredila na boj proti tzv. „*chirurgickým zákrokom na zmenu pohlavia*". Oklahoma zakázala nútiť študentov navštevovať kurzy o rodovej rovnosti. Južná Karolína zakázala výučbu, poradenstvo alebo diskusiu o „*sexuálnych životných štýloch, aktivitách alebo praktikách*". Wisconsin a Rhode Island zakázali zámená, ktoré sú v rozpore s biologickým pohlavím. Ďalšie nariadenia sa zameriavajú na boj proti cenzúre a sú zamerané na tzv. transrodové osoby.

Majú tieto opatrenia prijaté republikánskym prostredím nejaký väčší význam? Môžeme hovoriť o obrodení amerického konzervativizmu?

Zdroj: youtube.com

Nový spoločenský konzervativizmus

Nate Hochman z konzervatívneho časopisu *National Review*, ktorý 1. júna uverejnil článok v *New York Times*, uvádza niekoľko indícií. Text má názov *Republicans Are Now the Party of the Nonreligious* (Republikáni sú teraz stranou ľudí bez náboženského vyznania).

Autor, ktorý sa predstavuje ako človek zapojený do diskusie o dnešnom konzervatívnom hnutí, píše, že v súčasnosti existuje „*nový sociálny konzervativizmus*“. Tón udávajú ľudia ako Ron DeSantis, Christopher Rufo a Tucker Carlson.

„*Jeho vplyv ešte len začíname pociťovať. Zákony zamerané na kritickú rasovú teóriu, nariadenia proti transrodovým osobám a zákony o rodičovských právach, ktoré v posledných rokoch prešli krajinou, sú prvými víťazstvami tohto hnutia.*“ Súčasná kultúrna vojna však odráža širokú zmenu priorít a svetonázoru v rámci „konzervatívneho hnutia“.

Autor poukazuje na to, že tento politický prúd „*už nie je špecificky kresťanský*“. Podľa jeho názoru veľmi pravdepodobné zrušenie rozhodnutia Najvyššieho súdu v prípade *Roe verzus Wade* z roku 1973, ktoré legalizovalo potraty v krajine, bude len „*posledným výdychom, a nie znakom sily náboženskej pravice*“. Odvolával sa tak na zloženie Najvyššieho súdu, v ktorom zasadá väčšina konzervatívnych katolíkov.

Čím je teda dnes konzervativizmus? Už sa nezameriava na modlitby v školách, boj proti rozvodom či na morálku, ale na „*otázky národnej identity, sociálnej integrity a politického odcudzenia*“.

Zdroj: youtube.com

Súčasní kontrarevolucionári sú zvláštnou – dalo by sa povedať exotickou – zmesou kresťanských konzervatívcov, presvedčených feministiek, ktoré sa stavajú proti transrodovej agende, libertariánov, vrátane tých, ktorí otvorene podporujú pornografiu, atď. Dnes sa zameriavajú na rasové vzťahy, politiku identity, imigráciu a výučbu americkej histórie.

Dnešná kultúrna vojna sa nevedie medzi náboženstvom a sekularizmom, ale medzi skupinami, ktoré katolícky spisovateľ Matthew Schmitz označil ako „prebudených a neprebudených“.

Katolícki tradicionalisti, ortodoxní židia, stredoamerickí majitelia malých podnikov a skeptickí liberálni ateisti nemusia mať veľa spoločné. Necitujú biblické verše, ale bojujú za zachovanie amerického spôsobu života. Vďaka tomu sa republikánom podarilo „odlákať“ tradičných voličov demokratov, vrátane hispáncov a černochov. Týmto spôsobom podkopávajú konvenčnú múdrosť politológov Johna B. Judis a Ruy Teixeira, že „*rastúca rasová rozmanitosť Ameriky bude nevyhnutne tlačiť krajinu doľava*“.

Znamená to niečo dobré pre americký konzervativizmus? Niektorí vyjadrujú obavy, ako napríklad Andrew T. Walker, a poukazujú na problematické spojenectvo medzi evanjelikmi a pohanmi. Je presvedčený, že boj proti „woke šialenstvu“ je síce dobrá vec, ale možno nie je dobré akceptovať politiku, ktorá „*spôsobuje, že kresťania akceptujú alebo ospravedlňujú sklon k násiliu a promiskuite*“.

Vplyv náboženskej pravice na G. O. P. (vedenie Republikánskej strany) od čias Georgea Busha klesá. Prezident Donald Trump, hoci mal viacero priorít týkajúcich sa náboženstva – je sexuálny voľnomyšlienkár. V roku 2016 dával počas predvolebnej kampane výslovné sľuby tzv. gejom a lesbám. Bol prvý prezidentský kandidát, ktorý otvorene podporil pseudomanželstvá osôb rovnakého pohlavia.

Donald Trump

zdroj: pixabay.com

Podľa Georgea Hawleyho „*náboženská pravica už nie je vnímaná ako významná sila v americkej politike*“. Sociológ Donald Warren zasa tvrdí, že novú kultúrnu kontrarevolúciu vedú „stredoamerickí radikáli“ (M. A. R.). Ide najmä o bielych ľudí zo stredných a nižších vrstiev, ktorí sú nepriateľskí voči „populistickej zbožnosti elít“, ktorá sa často názorovo zhoduje so starým sociálnym konzervativizmom. Až na to, že nezdieľa rovnaké náboženské morálne záväzky.

Dnešní „konzervatívci“ sú viac nacionalistickí, menej vnímaví voči multikulturalizmu ako ich náboženskí kolegovia a skeptickí voči kozmopolitnej otvorenej spoločnosti, voľnému obchodu a masovej migrácii – požiadavkám neoliberálov aj neokonzervatívcov.

„M. A. R.“ majú reprezentovať komunitu, ktorá sa stala obeťou globalizácie a gender hnutia. Matthew Rose sa domnieva, že „*bezohľadne uprednostňujú občanov pred cudzincami, väčšinu pred menšinami, domácich pred čerstvými prisťahovalcami, normálnosť pred transgresiou a vernosť vlasti pred kozmopolitnými ideálmi*“.

Rufo na Národnej konzervatívnej konferencii v roku 2021 povedal, že cieľom nového konzervativizmu, „novej pravice“, je kontrarevolúcia, ochrana strednej pracujúcej triedy v USA pred „*nepriateľskou a*

nihilistickou elitou, ktorá sa snaží vnútiť svoje hodnoty pracujúcej a strednej triede, aby posilnila svoju vlastnú moc, prestíž, postavenie a úspechy“.

Dnes sa už o otázkach viery nediskutuje. Pravicoví kontrarevolucionári by mali uvažovať v marxistických pojmoch, cez prizmu triedneho boja medzi proletárskou základňou „tradicionalistov“ a mocnou verejno-súkromnou byrokraciou, ktorá je otvorene nepriateľská voči americkému spôsobu života.

Zatiaľ čo starý kresťanský konzervativizmus sa snažil brániť starý poriadok, nový sociálny konzervativizmus sa snaží zvrhnúť „nový poriadok“, ktorý vybudovala radikálna ľavica. „Pravica“ sa presunula doľava. Kým kedysi bola G. O. P. stranou tradičného morálneho poriadku a mnohí rebeli a excentrici končili u demokratov, dnes je to naopak. Ľavica je považovaná za „*školu amerického verejného života a pravica je spájaná s radostným porušovaním konvencií*“.

Aj keď súčasnú antigenderovú kontrarevolúciu v USA možno z mnohých dôvodov privítať, v Amerike nemôže dôjsť k skutočnej konzervatívnej obrode.

URL adresa článku: https://christianitas.sk/novy-spolocensky-konzervativizmus-alebo-kto-vedie-antigenderovu-kontrarevoluciu-v-usa-2-cast/